

Belikli Saçlarınla Sar Yüreğimi

– S. Yetgin · 06 Ağustos 2014

Yeni mevsimler yürüyor gönül köklerime, baharım sensin
Yağmur gözlerine fışkın imgeler yükledim, gözyaşın dinsin
Uzandım ellerine, dokundum yüreğine, ekmek gibi sevdim
Belikli saçlarınla sar yüreğimi, seninle türküler dile gelsin Rüzgâra göğsünü vererek açar dağ çiçekleri, sızının köküne sarılarak. İçli bir türküyle gözyaşı dökerler geceleri. Yel alır yaprağını, toprağa düşürmeye korkar tohumunu. Yağmur ormanlarını özler dağ çiçekleri, gonca gülleri kıskandırır gülüşleri ve çok sesli bir ağıttır yürekten öpüşleri. Bunun için, dağ çiçekleri yüreğinde gizler, en yaşanası, en okşanası gizemli bilmeceleri. Yorgun saatlerin kendi mızrabına sarıldığı türkü gecelerinde şafak söker özlemin yatağına. Uzakta bir çoban yıldızı sessizce bir öpüş bırakır sevdanın dudağına. Yankı deler geçer hüznün döşünü, aşkın göğsü sızlar, bir deniz çarpar geceye dalgaları yüreğimi sallar. Takati kesilir direncin kadın gündüz halkaları toplar, yıldızlara atar anıları adam. Evrene açar yüreğini, durmaksızın yıldızlardan yağın imgeleri yüreğinde saklar. Geçmişimin yolcularıyla sallanan gemimde gönül dürbünüme hüznün buğusu ağar, ben kamaramı temizlerken. Ruhuna yapışan yediverenlere söz geçiremez, gözyaşlarını akıtırsın seninle dolu usuma. Fırtınam yaman olur, bakışlarıma öfke gelir oturur, tırmanırım dalgalara, atılırım en hırçın korkulara ve gözlerine kulaç atarım yeniden. Sorgularının dudağına eğilir, bedeninin gelgitlerini yüce sevdanla aşarım. Benzersiz bir duruşla günlerini saklarsın hızla akan zamanımın zulasına. Göz olursun, gönlümü süzersin, işlersin resmimi yüreğinin oyasına. Nurun bedenimi sarmalar, yediveren bir sevdıyla dağlarımdan karlar kalkar. Uykusuz gecelerimde rüzgâr kapımı yoklar. Yanımdaysan eğer, ne zulüm, ne de işkence kentime uğrar. Seni sevmek, senin yüreğinde olmak bir tanem, en doyumsuz, en bitimsiz bir bahar. Bu gece beni bekle uykularında, meleklerin sözü var seni yüreğime bırakacaklar. Sesine uzanmayı düşlediğimde yokluğunun ulaşılmazlığıyla kelimeler sıralarım sana. İçimdeki merakla topuklarım beyaz kırsığı ölkene. Pencerenin önünde üşümüş gönlümü dinlendirir, perdenin arkasından gölgeni izlerim sessizce. Gözlerin değer içime, ısınır yüreğim birden. Gülüşlerin gözyaşlarına karışır gülüm. Sensizliğin çaresizliğini işte o anda anlarım. Ellerini öper, boynuna hasretimce sarılırım. Duruşlarımızla susturduğumuz, suskularla koştığımız dirençlerimizin ay döngüsünde, hızla tükeniyor zaman. Kontrolsüz çıkışlarla savrulan bir toz bulutu arkamızda kalan. Gündüzler neyse gülüm, ama geceler çok hain, ağırlı bir tufan. Özleminin dayanılmazlığıyla yaşamak ne zor, ne kahredici bir yıpranış, yüreğim şimdi kan revan.

Titreyen bedeninin sığıntısına kursam sevda çadırımı, çeksem karanlığa kapısını bir an, ayağına düşse giysilerin, gül olup dudağıma ambar amber dokunsan. Lale göğsüne yaslanıp, ellerimi boynuna dolasam. Açşam gönlünün hazinelerini sonra, inleyişlerinle sarsılsam. Gelgitlerle ırmak olup, seninle aşkın denizlerine karışsam. Terli gövdende kadınım, yıllar yılı uyusam, öylece kalsam. Didikledikçe hayatı türlü ağırlarla, cilalı sancılarla buluşlar süreriz insan yanımıza. Tabutlara anılar tkip, toprağa gömeriz biten ömürleri ve dolu dolu bir yaşamı unuttur gideriz. Bekleyişler, özleyişler, serzenişler sofrasına yeni yüzler kurulur yeniden. Aynı tabaktan aşımızı kaşıklarız ve lokmalar yutarız. Aynı aynalarda kendimizi

izler, aşındırılmayan bu hayatın tozlu yollarında yine de aşkla hep o sol ağrıyla yaşamayı asla bırakmayız. Uzak ÷lkelerdeki umutsuzluğa ağladıkça sen, incili gönlüne adaklar bağlıyorum ben. Bu kocaman atlasta hepimiz kendi tanemizden bir tohumuz aslında. Derin denizlerde ağlara takılırken balıklar yine de azalmaz duygusuz kalabalıklar. Yitmiş bir ruha, sancısı unutulmuş bir cana ağladıkça sen, benim de yüreğimden düşüyor binlerce parça gül bakışlım. Yüreğimden kopan çığlıkları mı yazayım sana. Bilsen ki yazılacağını, ayaklarının dibine kadar getirirdim onları. İstersen, adımladığın bütün yollara çiçekler ekeyim. Sıkılmayacağını bir bilsen, en yaşanası bahçeler kurardım sana. Sevginin utanca yüklendiği bu anlaşılmaz devranda, ruhumdan hiç gitmeyen şarkılarla anlatır mı şiirler, seni nasıl sevdiğimi, söylerler mi gönlüne dokunmak istediğimi? Kimi susmak ister yürek, sarar geçmiş zaman karelerini tersine. Yaşanmışlıklardan ve yaşanılacaklardan yaratılmış bir senaryoda, kahramanlarının sadece ikimizin olduğu filmde güneşler asarız yağmurlu gecelere. Aynı güneşlerin çitlerine kavruk gönlümüzü serer, sevdalardan incinmiş yüreğimizi birbirine anlatırız. Tüm bunlardan sonra, toparlayıp sözcüklerimi as yüreğinin duvarlarına. Ruhumdan dökülmemiş, sana söylenememiş binlerce sözcük saklı, asla unutma. Hikâyesi: Ruhumuzun pastil erimelerinde sol ağrımız olur sevda. Uykusuz gecelerin dinginliği aradığı bahar düşünüşleriyle dilimizde hep o bildik türküyü mırıldanırız, aşkın en güçlü direnciyle.

Selahattin YETGİN